

IJSKLONTJES

De Kerkhof Kids zitten in hun geheime clubhuis op het autokerkhof. Een kille wind waait om het busje. Natte sneeuw flatst tegen de ramen en vriest vast op de deuren. Het is om van te bibberen, zo koud en guur is het.

Brrrrr, brrrrr en nog eens brrrrr.

Ovi heeft iets in elkaar geknutseld tegen de kou. Het is een kacheltje dat stroom krijgt van een dynamo op een hometrainer. Alsof hij door een wolk wespen achtervolgd wordt, laat Ovi de pedalen in het rond gaan. Hij fietst zowat de benen uit zijn lijf. Het zweet gutst van zijn hoofd.

'Hebben jullie het al een beetje warm?'

vraagt hij hijgend.

'Om eerlijk te zijn,' bibbert Borre, 'niet echt.'

'Om héél eerlijk te zijn,' voegt Elle eraan toe.

'Ik heb geen gevoel meer in m'n voeten. Volgens mij zijn m'n tenen veranderd in ijsklontjes.'

'Wat?!' roept Ovi ongeloofig en met een verhit gezicht.

'Ik zweet me zowat een ongeluk op dat ding.'
Radijs houdt haar koude handen voor het kacheltje.
'Nou, volgens mij werkt dat ding niet, hoor,'
zegt ze. 'De enige die het van jouw
uitvinding warm krijgt, is degene die er
zich te pletter op trapt...'

Moe en wat teleurgesteld stopt Ovi met fietsen.

'Hoe kan dat nou?' vraagt hij zich hardop af.
'Zou de dynamo niet genoeg stroom leveren?
Ja, dat zal het wel zijn. Maar als we op deze manier allemaal warm willen blijven, moeten we hier vier hometrainers neerzetten. Dat past nooit.'
'En je denkt toch zeker niet dat ik hier een beetje de hele dag in die bus ga zitten fietsen?' zegt Elle.
'Nee, ik heb een beter idee. Laten we oud-agent Kops eens bellen met de walkietalkie. Misschien heeft hij wel een geheime missie voor ons. Op een eiland met veel zon en palmbomen, of in een snikhete sauna of zo.'
'Prima idee,' zegt Borre en hij haalt de walkietalkie tevoorschijn.
'Hallo Kops? Bent u daar? Over.'
Het ding ruist en kraakt even en dan klinkt de oude stem van de inspecteur:
'Hier Kops. Wat is er aan het handje? Over.'
'We zitten hier in ons geheime clubhuis te vergaan van de kou,' zegt Borre. 'Hebt u misschien een klusje voor ons waar we het weer een beetje warm van krijgen? Over.'

'Nee,' kraakt Kops.
'Er zijn de afgelopen week geen inbraken en overvallen gepleegd. Het lijkt wel of alle boeven het slechte weer ontvlucht zijn en hun buit in het zonnige zuiden aan het uitgeven zijn. Over.'
'Oké, jammer,' zegt Borre een beetje teleurgesteld. 'Over en sluiten dan maar.'
'We hadden beter boeven kunnen worden,' zucht Elle.

DE ZWERVER

'Grrrrr, woef woef, grrrrr...,' klinkt het plots van buiten. Het zijn de twee honden die het autokerkhof bewaken.

De Kerkhof Kids drukken hun neuzen tegen het koude raam om te kijken wat er buiten aan de hand is.

Een man in een armzalig kloffie holt struikelend voor de twee blaffende mormels uit. Angstig kijkt hij in het rond om te zien waar hij heen kan vluchten.

Dan ziet hij De Kerkhof Kids in hun busje zitten, hoog op de stapel autowrakken.

'Help! Help!' roept de man uit.

Over de gladde motorkappen uitglijdend klimt hij langs de wrakken omhoog.

Omdat de honden niet kunnen klimmen, blijven ze grommend achter.

Borre doet de deur open en trekt de man aan zijn versleten jas naar binnen. Met een zucht van opluchting ploft hij op de bank neer.

'Zo, dat was op het nippertje,' zegt hij, terwijl hij nahijgt van zijn klim- en valpartij.

'Als ik geweten had dat die lelijke blaffers dit terrein bewaken, was ik niet over het hek geklommen.'

'Wat hebt u hier sowieso te zoeken?' vraagt Radijs benieuwd.

'Nou, meisje,' zegt de man.

'Zoals je wel kunt zien, ben ik een zwerver. Ik was op zoek naar een plaats om te schuilen voor dit snertweer. De achterbank van een oude auto leek me een prima plek om even warm en droog te zitten.'

'Hier is het trouwens wel lekker droog, maar brrrrr, echt warm is het niet.'

'Wees nou maar blij dat u niet bent opgegeten,' zegt Elle.

'Wij vinden er ook niets aan dat het hier zo koud is. En bovendien vind ik er niets aan dat u hier bent.'

'Hoezo dat?' vraagt de zwerver verbaasd.

'Ik doe jullie niets, hoor.'

'Nee,' zegt Elle.

'Dat zou ik me ook maar niet in m'n hoofd halen als ik u was. Maar dit is ons geheime clubhuis en nu u ervan afweet is het niet geheim meer. U gaat natuurlijk aan uw zwervervriendjes vertellen wat voor mooie plek dit is. Dan pikken jullie ons busje in en staan wij mooi op straat.'

'Maar ik heb helemaal geen zwervervrienden,' sputtert de man tegen.

'Ik ben pas sinds vanochtend zwerver. En ik zal heus niets doorvertellen.'

'Maar toch weet u nu van ons geheim en dus is het geen geheim meer,' houdt Elle voet bij stuk.

De zwerver is even stil.

'Ik weet het goed gemaakt,' zegt hij dan. 'Ik heb ook een geheim. Een héél groot geheim. Ik zal het jullie vertellen, maar jullie mogen het aan niemand verklappen. Dan weet ik jullie geheim, en jullie het mijne. Is dat een goede afspraak?'

De andere Kerkhof Kids kijken naar Elle.

'Oké,' zegt ze. 'Kom maar op met dat geheim.'

HET GEHEIM

'Zoals ik net al zei,' begint de man zijn verhaal, 'ben ik pas sinds vanochtend zwerver. Eigenlijk ben ik heel erg rijk. Ik heb duizend miljoen op de bank staan. Sterker nog: op mijn eigen bank staan. Ik ben namelijk bankdirecteur, zien jullie.'

'Bankdirecteur?' zegt Elle vol ongeloof.

'Maak dat de kat wijs. U ziet er helemaal niet uit als een bankdirecteur. Een bankdirecteur draagt geen versleten jas en een strohoed met gaten erin.'

'En trouwens,' zegt Ovi, 'duizend miljoen bestaat niet. Dat heet een miljard.'

'Ook goed, een miljard. Maar als jullie me nu even rustig mijn verhaal laten doen,' zegt de zwerver.

'Dan is het jullie straks helemaal duidelijk. Goed, waar was ik? O ja. Ik ben dus eigenlijk een schatrijke bankdirecteur. Maar na al die jaren geld tellen is me dat zo gaan vervelen. Een miljoen, twee miljoen, drie miljoen... Bah, wat saai.

En dan al die mensen die bij de bank voor me werken. Dat zijn allemaal zulke slijmballen.

"Ja, meneer Joetjes. Natuurlijk, meneer Joetjes. Wat bent u toch slim, meneer Joetjes."

En mijn secretaresse zegt iedere ochtend als ik binnenkom: "Meneer Joetjes, wat zit uw haar weer hip vandaag!"

'Maar het is toch juist leuk dat ze dat zegt?' vindt Radijs.

Meneer Joetjes zet zijn hoed af.

'Ik ben al tien jaar kaal,' zucht hij.

'Al die mensen zeggen alleen maar aardige dingen tegen me omdat ik stinkend rijk ben. Niet omdat ze me aardig of leuk vinden.'

'Maar als u zo stinkend rijk bent, hebt u vast een heel groot huis, vol met de nieuwste snufjes,' zegt Ovi. Hij is nog nat van het zweet en begint het weer koud te krijgen.

'En het is er vast ook lekker warm zonder dat je op een hometrainer hoeft te fietsen.'

'Ja, het is inderdaad lekker warm in mijn huis,' zegt meneer Joetjes.

'Ik heb in iedere kamer verwarming en een open haard. Vloerverwarming, muurverwarming en plafondverwarming. Het zwembad is ook lekker op temperatuur.

Maar het huis is zó groot, dat ik wel zes werksters nodig heb om het schoon te houden. En die werksters lopen altijd in de weg. Je zit nog maar net even lekker op de wc of je wordt er alweer afgestuurd omdat ze de bril met een doekje schoon moeten maken.

De nieuwste technische snufjes heb ik allemaal. Maar dat is ook niet alles, hoor.

Iedere vrije minuut die ik heb, zit ik de dikke handleidingen van die apparaten te lezen. En dan heb je zo'n boek uit en weet je eindelijk hoe die supermoderne dvd-speler werkt, ligt er in de winkel alweer een nog modernere dvd-speler. Die wil mijn vrouw dan weer hebben omdat die van ons te ouderwets zou zijn.

Mijn vrouw is lief, hoor. Maar ze moet altijd het nieuwste van het nieuwste en het grootste van het grootste hebben. Laatst had ze een tv gekocht. Die was zó groot dat hij niet eens door de deur paste. Toen hebben we een muur van het huis moeten afbreken en daarna weer laten opbouwen.'